

LA CERDANYA *sandra adam*

Fontanals de Cerdanya desaparegut | El municipi de Fontanals de Cerdanya està d'enhorabona. Per Sant Jordi l'editorial Efadós ha publicat el llibre *Fontanals de Cerdanya desaparegut*. El volum compta amb 170 fotografies antigues que il·lustren els set pobles del municipi: les Pereres, Queixans, Urtx, el Vilar d'Urtx, Escadarc, Estoll i Soriguerola.

El llibre es va iniciar l'any 2013, en què el seu autor, Josep Astort, va començar a recollir fotografies antigues en els fons personals de les famílies del municipi. Aquesta recerca va veure la llum en forma de diferents exposicions que van tenir molt d'èxit entre els veïns i veïnes del municipi. El llibre el completa una introducció feta per la historiadora local Anna Giraut.

Aquest volum, impulsat per Astort, és un dels projectes que la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Fontanals de Cerdanya ha impulsat aquest darrer any. Un llibre que parla de l'urbanisme, de les tradicions, de les escoles i de la vida al camp. 170 bocinets d'història gràfica de Fontanals de Cerdanya, un dels municipis de la Baga cerdana.

Parc dels Records | Enguany, el poble de Bolvir inaugurarà un nou espai fruit d'una intervenció al nucli antic. El consistori ha retirat les restes de l'antic cementiri que es conservava a tocar de l'església parroquial per convertir-lo en el parc dels Records.

Al cementiri fa més de vint anys que no s'hi enterra ningú, però fins al moment present s'ha conservat en el seu emplaçament original. Aquesta intervenció suposarà un canvi urbanístic, ja que l'antic cementiri es convertirà en zona enjardinada i mirador.

Un dels avantatges de la iniciativa és que es podrà desenterrar el vessant nord de l'església de l'Esperança, que no es podia apreciar en la seva totalitat. Aquesta intervenció permetrà embellir el conjunt monumental de Bol-

vir, que consta de les esglésies de Santa Cecília i de l'Esperança.

Pel que fa a les restes de l'antic cementiri, ja s'han traslladat al cementiri nou, on s'aprofitarà per crear un memorial amb les làpides i creus que ocupaven l'antic cementiri. Una bona manera per recordar els avantpassats del poble.

LA GARROTXA *joan sala*

Es vol fer ballar tota la comarca | Darrerament, al llarg dels mesos, es fan diverses activitats per fer dansar les persones. Una n'és el Garrotxinàriu, promogut per Ofolk, que des de fa anys és dedicat a la dansa i a la música folk. Es fan tallers on s'ensenyen balls tradicionals, enguany amb la formació Ballaveu, que ha popularitzat cançons i balls del nostre país i que va fer gaudir els assistents. Es van moure al ritme de les jotes de l'Ebre, dels balls plans del Pallars, de les havaneres de la costa gironina o de les sardanes, tot plegat sense oblidar els balls de parella, tant populars des de sempre en les festes de tots els pobles. En l'edició d'aquest any hi va assistir un grup francès, Ormuz, que va fer exhibició de danses tant de diverses regions del seu país com de

quebequeses. Un altre festival, ja ben consolidat, és el Sismògraf, que en l'edició present s'ha volgut estendre pels diversos pobles de la comarca, de manera que s'ha fet l'esforç d'apropar la dansa als panorames culturals dels ajuntaments que hi han estat interessats. Aquest és el cas de les Planes d'Hostoles, que n'ha programat unes representacions dins de la seva edició del festival de Teatre Amateur i Professional. Els organitzadors ho valoren molt positivament, ja que ha donat bons resultats i tothom n'ha sortit satisfet.

També hi ha lloc per a la música

| A Argelaguer han commemorat el desè aniversari de la seva Violinada, la trobada de violins, un instrument que havia estat molt tradicional en moltes comarques des de temps molt antics. Els músics sense solfa tocaven el violí i eren els encarregats de fer ballar durant generacions els nostres avantpassats en les festes dels pobles. Els tallers de violí, les audicions i corrandes, les cançons tradicionals de violí han allunyat per uns moments altres cabòries. S'ha homenatjat el violinista Peret Blanc de Beget, amb motiu del centenari del seu naixement, músic que va fer gaudir els balladors durant dècades en les festes majors de molts pobles. Finalment, cal assenyalar el convidat d'enguany a Argelaguer, que ha estat el grup malagueny Panda de Verdiales de Baños del Carmen.

>> *Ball tradicional al Garrotxinàriu.*

LA COMARCA D'OLIVET

Balanç d'un equipament | Després de quasi un any de funcionament de Can Trona, l'equip de govern de l'Ajuntament de la Vall d'en Bas valora molt positivament el ressò popular i l'acceptació que ha tingut el nou Centre de Cultura i Natura. Era un edifici endegat per l'anterior govern municipal, que els actuals responsables se'l van trobar gairebé abandonat i sense tenir definits els usos que havia d'oferir. Redefinir l'edifici ha estat bàsic i tot un encert, com ho ratifica el temps de funcionament i la gran acceptació de la majoria d'activitats que s'hi fan, des de l'exposició permanent fins a les exposicions temporals o les activitats molt diverses relacionades tant amb la cultura com amb la natura, i on acudeixen no sols els basencs sinó també altres ciutadans de la comarca i de les comarques veïnes. Fa goig veure que els esforços dels responsables són valorats.

EL GIRONÈS

dani vivern

Tot enlaire | La cèntrica plaça Marquès de Camps, d'estètica invariable des dels anys cinquanta, ha estat de cap per avall per les obres del carril bici. Tanta fal·lera ciclista apunta al Sea Otter Europa, el festival més important del món de les dues rodes, i que surt de Califòrnia per primer cop en 25 anys per venir a Girona aquest juny. Portarà —diuen— 20.000 visitants. Els ciclistes nord-americans establerts a la ciutat segur que hi han tingut a veure. I amb l'esperit *Bienvenido Mister Marshall* que gastem, hem fet carrils bici a dojo aprofitant l'efemèride. Caldrà veure'n els efectes col·laterals.

També ha estat en l'aire el futur del Parc Científic i Tecnològic de la UdG, i la sort del Girona FC, que, un any més, promet. Les enlairades campanes de la catedral han hagut de passar pels jutjats, perquè alguns veïns es queixen dels tocs nocturns. Una altra mena de tocs nocturns —els que es fan als bars, pubs i borraqueries diverses de la ciu-

AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI [FONS EL PUNT AJUJ - JOAN SABATER BRUNET]

>> *El castell de Sant Miquel, conegut així malgrat no haver estat mai un castell, és una fita per als excursionistes i ciclistes.*

tat— també han generat queixes per la cridòria i incivisme d'alguns clients. «La primavera, la sang altera», sí. Però vista l'alteració de la *pax gerundensis* al llarg del calendari, caldrà pensar en d'altres causes. Pensar en solucions és tota una altra història. Per sort, el personal està prou d'humor per celebrar Carnaval amb disfresses fins i tot en els llocs de treball. Perquè a Girona sempre hem tingut un pessic d'eixelebrament, tot i la severitat magaldiana de les famílies més benpensants.

Castell compartit | Han calgut anys de judicis i decisions del Suprem per assignar oficialment el castell de Sant Miquel, meta d'excursionistes i ciclistes, a Girona o a Celrà. Finalment l'Ajuntament gironí ha pres exemple de Noruega. Aquest país està considerant regalar uns metres de territori a Finlàndia, que celebra el centenari de la seva independència, i així els finlandesos, escassos de muntanyes altes, tindrien un pic de 1.331 m dins de casa seva. A escala molt més petita, Girona ha modificat uns quants metres el límit municipal per tancar amistosament el litigi amb Celrà. El castell, per bé que és de titularitat privada, ara «és» de tots dos municipis. O, més ben dit, de la seva gent, com deia Marta Madrenas. És qüestió de parlar i cedir una mica. Almenys per aquests verals ho fem així. Com els nòrdics.

Castell enriquit | Volta per la xarxa un vídeo promocional del que s'anomenarà D'Or Museu, instal·lat al castell de Sant Julià de Ramis. Acollirà col·leccions permanents de joies —hi destaquen les creacions d'Elsa Peretti per a Tiffany & Co— i altres peces d'art, com escultures de Subirachs i pintures de gran format. La restauració del complex, que inclou un hotel de luxe, restaurants i amfiteatre, ha estat obra dels arquitectes Fuses i Viader. Tot d'alt nivell, que en diuen.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Memòria històrica | Sempre ha estat necessària; però ara en temps de la *postveritat trumposa* és essencial. Així semblen entendre-ho des de l'Àrea de Serveis a les Persones de l'Ajuntament de Banyoles, que va endegar el curs passat el projecte «Memòria històrica i diàleg intergeneracional». Miquel Aguirre va coordinar els quatre centres de secundària comarcals per tal que, amb la col·laboració voluntària d'alguns professors i sota l'acompanyament d'historiadors locals, 67 alumnes